

Élménybeszámoló

Kedves Matyi örülök, hogy rábeszélte, hogy eljöjjek erre a négy hétre és szerezzek tapasztalatot külföldön is. Nekem hatalmas élmény volt, hogy repülőgépen ülhettem. Amikor ideértünk mindenki nagyon várt minket, különösen a hotel tulajdonosnője Frau GutenMorgen, aki nagyon nagy példaképem lesz további életem során, mert minden nap mosolyogva üdvözlő, a vendégeket dolgozik, gyermeket nevel, van, amikor gyermekévé az oldalán végzi a munkáját és még akkor sem látni rajta a fáradságot. Csodaszép helyen vagyunk bár ennek ellenére már az első nap, amikor ideértünk kis hideg zuhanyként ért, amikor megmondták, hogy éjszaka kell majd dolgoznunk. Az első éjszakai műszakunk napján egész nap esett az eső és azt akarták, hogy menjünk biciklivel dolgozni éjjelre az esőben. A hotel egyik felszolgálója nagyon aranyos volt és felajánlotta, hogy elvisz, mindet autóval nehogy megbetegedjünk. Az első éjszaka még félve indultam el a hatalmas termelőhelyiségek felé. Még észbe sem kaptam, de már az egyik tanulófelelősömmel dolgoztam is a téstapozton hamar belejöttem, hogy kell használni a gépeket ezért hagyott egyedül dolgozni és ő is belekezdhetett nyugodtan másba. Hamar kész is lette a dolgommal ezért neki segítettem almás és mákos alapú sütit készíteni. Hamar elment ez az éjszaka és egy beszállító hozott vissza a hotelba. Reggeliztem és aztán már mentem is aludni, szinte az egész napot átaludtam, hogy este jól tudjak teljesíteni a munkában. Megint kocsival jöttek értünk ma egy dolgozó vitt minket, hamar átöltöztem és kezdtem is a munkát. A mai estét epertisztítással kezdtem, aztán sütit csomagoltam és cinkéztem és téstáztam. Reggel már fáradt voltam alig vártam, hogy visszaérjünk a hotelbe. Az utolsó munkanapja is fárasztóan telt, de ki lehetett bírni. Szombaton viszont kárpótlásul Berlint látogattunk, meg ami nagyon izgalmas volt. Először az Alexander platzot fedeztünk fel, aztán tanácsolták, hogy szálljunk fel a 100-as buszra és az körbevisz Berlin nevezetességein. Így is tettünk, megnéztünk mindent, nagyon izgalmas volt, jól el is fáradtunk. Képzeld, lehet biciklit is kölcsönözni a hoteltől így vasárnap biciklivel látogattuk meg a szomszéd falut. Délután pihentünk egy kicsit este pedig újra várt minket az munka, de most oda is biciklivel mentünk már. Mivel 10-re mentünk így reggel 6 kor végeztünk és tanárnőék jöttek elénk biciklivel, alig indultunk el elkezdett esni az eső, szóval esőkabátban kellett hazatekerni ez is izgalmas volt bár lehetett volna melegebb az esővíz. Mivel megáztunk ezért tanárnő elintézte nekünk, hogy minden este jöjjön értünk valaki kocsival. A hét már a szerda fele kezdett nagyon megviselni nem nagyon ment az átállás nem bírtam igazán megszokni, hogy napközben kell aludni, de erős vagyok és kibírom, végig fogom csinálni. Pénteken a tengerparthoz látogattunk el. Nagyon izgatott voltam, mert még soha nem láttam a tengert és már nagyon szerettem volna. Nagyon hosszú volt az út, de a látvány és az élmény mindent megért. A kikötő csodaszép volt a sétányon a tenger felé sétálva már nagyon izgatott voltam, amint a homokos partra ért megpillantottam a tenger, ami álomszép volt én nagyon boldog voltam abban a pillanatban már alig vártam, hogy a lábamhoz érjen a víz. Természetemnél fogva olyan vagyok, hogy ha én nagyon akarok valamit, azt mindenáron valóra váltom, ezért nem is tétováztam tovább már mentem is öltözni és megmártózta a jéghideg vízbe. Eddigi ittlétem alatt ez volt a legeslegjobb élményem és szerintem ez is marad már. Vasárnap megjött Kriszti néni is, megmutattuk neki mi hol van és sétáltunk egyet. Képzeld a harmadik héten egyik éjszaka azt mondták csináljunk egy dobos tortát. De mind ezt úgy, hogy miután megcsináltam a rám bízott feladatot az után mondta a

tanuló felelősöm Mendi, hogy a következő feladat az lesz, hogy ezt a magyar specialitást készítsük el. Kicsit izgatott voltam, hogy majd milyen lesz, de ügyesen megoldottuk a feladatot nagyon finom lett, ízlett mindenkinek az üzemben. Már a hét végén kezd eluralkodni rajtam is a honvágy, de azért e mellett még bennem van a tenni akarás a vágy, hogy megmutassam, hogy milyen ügyes cukrász is vagyok, és hogy mi mindenre képes vagyok. A napok gyorsan pörögtek talán észre sem vettük, hogy már a harmadik hét végén vagyunk, amikor is úgy döntöttük, hogy kerékpárral bejárjuk a környéket. Olyan jól esett tekerni, hogy eltekertünk Rheingsberg-ig ott megnéztük a kastélyt és az emlékművet. Gyönyörű szép helyen voltunk ismét, nagyon jól éreztük magunkat, éreztük, hogy végre egy csapat vagyunk jobban megismertük a másik erősségét és gyengeségeit is már. Pont időben értünk vissza a hotelhez, mert a csodás napsütésből csúnya felhők lettek és az eső is eleredt, jó hogy nem áztunk meg megint. A munka lekötötte minden figyelmemet és erőmet az utolsó héten is. Még mindig bennem volt az a lendület, amivel elindultam, amire azt hittem kihalt belőlem az első hét nehézségeiben. Bebizonyítottam magamnak az utolsó éjjelek során is hogy igen is képes vagyok elérni a céljaimat ha, akarom. Kedvességéből úgy gondoltuk Szandival, hogy veszünk egy kis édességet a főnökeinknek és a tanulófelelőseinknek, hogy megköszönjük a kitartásukat és kedvességüket egész hónapban. Péntek délután izgalommal pakolta a ruháimat a bőröndbe tudtam, hogy megint egy izgalmas hétvége vár ránk és a hazarepülés. Szombat reggeli a reggeli után vártuk a taxit és Berlinbe mentünk elfoglalni a szállást. Nem is haboztunk sokig a szállodában lepakoltunk és belevetettük magunkat Berlin szívébe vásárolgattunk és nézelődtünk egész délután. Jól elfáradtunk már estére, de még azért összeültünk a szobánkban egy jót nevetni az utolsó nyugodt éjszakánkon. Jó későn aludtunk el, de mégis kipihenten keltünk vasárnap reggel és reggeli után megint Berlin szívéhez közeli helyre mentünk először egy olya helyre ahol még nem jártam soha, bolhapiacra. Érdekes volt, nagyon sokan voltak, de mi így is jól éreztük magunkat. Nem sokkal az érkezésünk után az eső is eleredt, de nem minket az sem tartott vissza még egy utolsó berlini városnézéstől, persze azért száraz helyen megvártuk még el ált az eső nem tart sokáig csak egy kisebb zápor volt aztán továbbra is tartott a jó idő és a jókedv. Késő délután értünk vissza a szállodába ebéd után pedig újabb pakolás várt minket mindent elraktunk, hogy nehogy ott felejtünk valamit, aztán pihenés gyanánt munkanapló írással tevékenykedtünk. Hamar lezuhanyoztam és ágyba is bújtam bár aludni már nem nagyon bírtam már nagyon izgultam, hogy hajnalban jövünk haza. Keltünk is időben, öltöztünk és indultunk a repülőtérre, amint már említettem érkezésnél is nagyon sok ellenőrzésen keresztül kellett mennünk, de hanem elment és már a repülőgépen is voltunk. Hazafele mintha rövidebb lett volna. A reptéren már várt minket Zoli bácsi, ő hozott minket Tarjánba. A sulis előtt pedig már mindenkit nagyon vártak a szülei. Összességében jó volt ez a hónap és annak ellenére, hogy kételyeim voltak hamar elszaladt az idő.